

G. JURKIĆ, Čempresi. Sarajevo, Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine

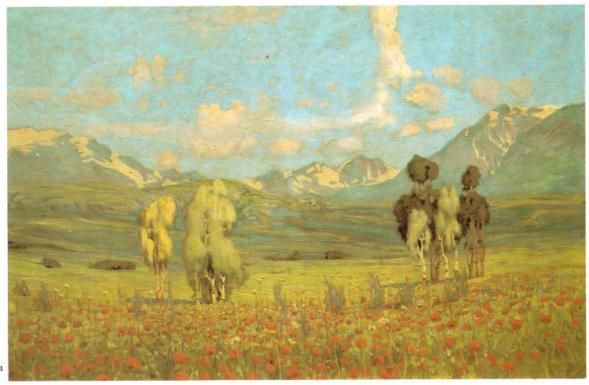
395 **JURKIĆ**

G. JURKIĆ, Visoravan u cvatu. Sarajevo, Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine

vački samostan Goricu u Livnu.

JURKIĆ, Gabrijel, slikar (Livno, 24. III. 1886 – 25. II. 1974). Učio u Mjesečini na moru (1913), Malovan planini u zimi (1913), te u osobito slikarstvo u priv. umjetničkoj školi Čikoša i Crnčića (1906/07), a potom u svježoj i autentičnoj Visoravni u cvatu (1914) i Čempresima (1916). God. Višoj školi za umjetnost i obrt (1907/08) u Zagrebu i Akademiji u Beču 1915. portretira najbliže rođake i prijatelje (Fra J. Jelenić, Majka, Fra Eugen). (1908/09), gdje je svršio i specijalnu školu (K. Pochwalski, 1909-11). Niz svježih impresionističkih skica nastaje 1919-21. pod utjecajem impre-God. 1911 – 56. živio je i radio u Sarajevu a nakon toga preselio u franje- sionizma njemačke škole (osobito Liebermanna): Studija, Pod suncobranom, Moja majka, Pejzaž, Livno, Stado pred šumom, Sestre kraj Neretve, Motiv s Akademski realizam bečke škole, uočljiv poglavito u portretima, Jurkić Lapada. Taj se period završava majstorski izvedenom slikom Divlji mak, koja je svladavao u simbolističkome ozračju secesije iz koje su mu se kao uzori objedinjuje impresionistička iskustva i dekorativnost secesije. U Jurkićevu za obradu zavičajnih motiva pojavljivali Segantinijevi planinski pejzaži, čiji se stvaralaštvu malo-pomalo prevladava »simbolika realnoga pejzaža«: ciklus utjecaj osobito osjeća u triptihu Malovan planina u Bosni i Vili naroda moga Zima (1924), pasteli iz područja Rame (1925). Oni su temelj produhovljena (1911); tu se uz osnovne boje spektra služio i česticama paste komplemen-realizma, koji je glavno obilježje njegova kasnijega slikarstva a vrhunac doseže tarnih boja i njihovim nijansama. Obilježja secesije i simbolizma prevladavaju u ciklusu Večeri četiriju godišnjih doba (1934). Osim slikanjem, bavio se

G. JURKIĆ, Divlji mak. Sarajevo, Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine

1914), Beču (1911), Beogradu (1912. i 1922) i Osijeku (1916).

LIT.: V. Dvorniković, Prva veća umjetnička izložba u Sarajevu, Hrvatska zajednica, 1911, 76, J. Miše, Izložba Gabrijela Jurkića, Hrvatski pokret, 1911, 28, str. 6-7. Lunaček, Kolektivna izložba Gabrijela Jurkića. Simbolika realnog pejzaža, Obzor, 1922, 318, str. 1-2. - M. Đurić, Slikarstvo Gabrijela Jurkića, Dom i svijet, 1923, 1. - A. Jiroušek, Izložba slika Gabrijela Jurkića, Vijenac, 1923, 1. - S. Marjanović, Majstor pejzaža, Oslobođenje (Sarajevo), 22. II. 1953, str. 9. - V. Jablan, Gabrijel Jurkić, Odjek (Sarajevo), 1956, 5. - M. Radić, Gabrijel Jurkić (katalog), Sarajevo 1978.

JURKIC-GIRARDI, Vesna, arheolog (Zagreb, 15. I. 1943). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Od 1968. radi u Arheološkome muzeju Istre u Puli; od 1979. direktor Muzeja i voditelj Odjela za antičku JURMAN-KARAMAN, Draginja, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 19. arheologiju. Od 1991 – 94. ministrica kulture u Vladi Republike Hrvatske. Bavi se klasičnom arheologijom Istre. Najvažnija arh. istraživanja obavljala je na forumu u Puli, kapitoliju u Nezakciju, rimskoj vili u Červar Poratu, rimskim žarnim nekropolama u Buzeštini, itd.

BIBL.: Meduze na reljefima antičke zbirke Arheološkog muzeja Istre u Puli, Histria archaeologica, 1970, 2; Portreti na nadgrobnim stelama zbirke Antičkog odjela Arheološkog muzeja Istre u Puli, Jadranski zbornik, 1972, 8; Rimska žarna nekropola na Fontani pod Buzetom, Histria archaeologica, 1979, 2; Građevinski kontinuitet rimskih gospodarskih vila u zapadnoj Istri od antike do bizantskog doba, Histria historica, 1981, 2.

JURKOVIĆ, Mato, slikar (Vođinci kraj Vinkovaca, 25. VIII. 1945). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1971 (A. Mezdjić, N. Reiser). Predavač na Višoj grafičkoj školi u Zagrebu. U blagoj tonskoj modelaciji na tragu M. Stančića, slika senzualne aktove u ateljerskim prostorima (Pred štafelajem, 1988) i koloristički raskošne vaze s cvijećem (Vaza s plavim cvijećem, 1989). - Samostalno izlagao u Križevcima, Osijeku i Zagrebu. LIT.: J. Depolo, Jurković (katalog), Zagreb 1989.

JURKOVIĆ, Miljenko, povjesničar umjetnosti (Zagreb, 26. VIII. 1958). Diplomirao 1981. povijest umjetnosti i arheologiju, doktorirao 1990. na Filozofskome fakultetu u Zagrebu s tezom Romanička sakralna arhitektura na gornjojadranskim otocima. Od 1983. predaje na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Osnivač Međunarodnoga istraživačkoga centra za kasnu antiku i srednji vijek u Motovunu. Istražuje predromaničku i romaničku umjetnost.

BIBL.: Prilog određivanju južnodalmatinske grupe predromaničke skulpture. SHP, 1985; Crkve s Westwerkom na istočnom Jadranu, Prilozi – Dalmacija, 1986 – 87; Problem kontinuiteta između antike i romanike u umjetnosti istočnog Jadrana, Radovi IPU, 1989, 12-13; Kolegijalna crkva Marijinog uznesenja u Starom Pagu, Prilozi — Dalmacija, 1991; Crkvena reforma i ranoromanička arhitektura na istočnom Jadranu, SHP, 1992; »Doppelkapelle« sv. Kvirina u Krku - biskupska palatinska kapela dvostruke funkcije. Prilozi - Dalmacija,

ilustriranjem knjiga, restauratorskim radom i pisanjem kraćih tekstova u JURKOVIĆ, Minka, arhitektica (Vela Luka, 14. VIII. 1914). Diplomirala dnevnome i periodičnome tisku o umjetnosti i svojim suvremenicima. - na Tehničkome fakultetu u Zagrebu 1939. Projektira stambene, Samostalno izlagao u Sarajevu (1911, 1917. i 1921), Zagrebu (1911, 1913, zdravstvene, komunalne i javne objekte i interijere. Izvedeni su njezini projekti za vodotoranj u Sisku (1947), zgradu porođajno-ginekološkoga odjela bolnice u Zadru (1947), stambene zgrade u Gospiću (1952), glavni telekomunikacijski centar HPT u Draškovićevoj ul. 26 u Zagrebu (1957 – 76); u suradnji s M. Haberleom gradi dom zdravlja u Delnicama (1951), tehničku školu u Klaićevoj ul. u Zagrebu (1957 – 60), Spomen--dom u Slavonskome Brodu (1961-72), Koncertnu dvoranu »Vatroslav Lisinski« i Maticu iseljenika Hrvatske u Zagrebu (1960 – 73). LIT.: Arhitektura u Hrvatskoj 1945-1985, Arhitektura, 1986, 196-199.

> VIII. 1920). Završila studij u Zagrebu. Viši konzervator u Republičkom zavodu za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu 1950 – 71. Istražuje povijest arhitekture (osobito klasicističke) u Zagrebu i razvitak zaštite spomenika u S Hrvatskoj.

> BIBL.: O građevnom cehu u Zagrebu, ČIP, 1954, 14; Ivan Kukuljević-Sakcinski, prvi konzervator za Hrvatsku i Slavoniju, Zbornik zaštite spomenika kulture (Beograd), 1955, 4-5; Klasicistički arhitektonski objekti Maksimira, Iz starog i novog Zagreba, I, Zagreb 1957; O profanoj arhitekturi zagorskog feuduma potkraj XVIII stoljeća, Bulletin JAZU, 1958, 3; Maksimirski vidikovac i njegovi oblikovni elementi, ibid., 1959, 2; Zagreb u klasicističkom dekoru, Iz starog i novog Zagreba, II, Zagreb 1960; Bartolomej Felbinger (1785-1871), $zagrebački\ klasicistički\ graditelj,\ Bulletin\ JAZU,\ 1984-5,\ 1.$ L. D.

> JUŠIĆ, Pavao, arhitekt (Pleternica kraj Požege, 6. VIII. 1886 – Zagreb, 11. V. 1972). Završio Visoku tehničku školu u Pragu (1913). Bio gradski inženjer u Zagrebu (1913-20), profesor Srednje tehničke škole (1920-34), honorarni nastavnik Poljoprivredno-šumarskoga fakulteta (1925-41) i Tehničkoga fakulteta u Zagrebu (1946-63). Projektirao bankovne zgrade u Slavonskome Brodu (1924) i Celju (1925), stambene zgrade i vile u Zagrebu (Dvorničićeva ul. 20, Horvatovac 2) te veći broj gospodarskih zgrada i pogona. Bavio se teorijom organizacije rada.

> BIBL.: Akademija rada, Zagreb 1923; Pregled suvremene čehoslovačke arhitekture, Tehnički list, 1928, 6; Tri portreta, ČIP, 1956, 57; Dva portreta, ibid., 1957, 58.

> JUTRONIĆ, Andre, geograf i povjesničar (Sutivan, 24. X. 1895 – Split, 12. VI. 1977). Studirao je u Grazu i Zagrebu. Bio je profesor u Somboru i Splitu. Pisao je znanstvene radove iz povijesti, zemljopisa, demografije, etnografije i bibliografije, naročito otoka Brača. Osnivač, urednik i suradnik »Bračkoga zbornika« (1940 – 75).

> BIBL.: Naselja i porijeklo stanovništva na otoku Braču, Zagreb 1950; Iz kulturne prošlosti Brača, Split 1970; Bibliografija otoka Brača, Split 1971. D. Kt.